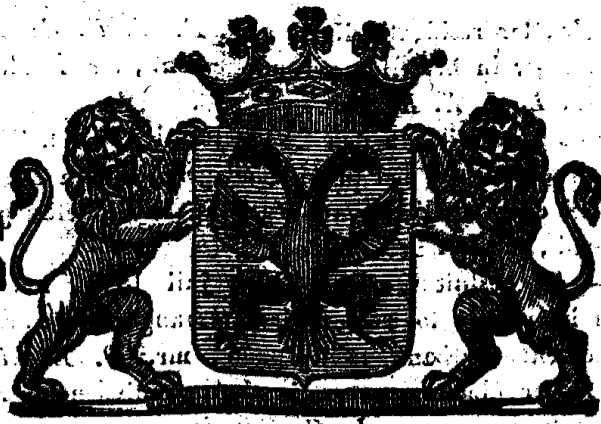


WILHEMSSCHE SCOURA



ZATURDAG 29 JULI.

De prijs der Advertentien is: van een regel regels f1.00, en voor elken regel daaronder 50 centen, behalve 35 centen regelen, voor plaatsing.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 drie maanden.

bestuur nog het voornemen niet om het huishouden van staat op meer eenvoudigen voet te brengen.

Nieuwsblad was onlangs, in zijne ondoordringbaarheid, beroeg om te erkennen, dat het niet gehad tot hetgeen, waartoe het bestemd was, sommen, door de ministers daaraan besteed, alver het tegendeel bewerkt hadden van het men bedoelde. Het heeft later weder berouw over die zeldzame vlog van oprechtheid en eendracht, die het zoo onbedacht uit de school had gescheppen en zich toen onhandig genoeg op zijne onbekendheid, uitheofde van zijn kortstondig bestaan roepen. Die onbekendheid klinkt wat zonnig, daar zeker geen blad immer zooveel moeite heeft, om zich bekend te maken als het Nieuwsblad.

Men lang heeft men gratis het ter lezing toegestaan aan alle mogelijke leden van de regerlijke Raad van den president van den Hoogen Raad van den geringsten kantonregister en register-plaats van den vergadering. Het vergaf echter daarbij, dat de handelaars, van nature berekeners zijn, niet licht zich laten foppen. Op enkele uitzonderingen van hen na, die tot het aanhouden van Nieuwsblad niet zoozeer door overeenstemming van den inhoud, maar veeleer door de begeerte werden, om hun hof aan den minister van Staat te maken, dien men algemeen als den bevoorrecht, en bewonderaar, van dat blad beschouwen. De meesten het de eer van hun abonnement niet waardig. Een ging men nog eens het bedelen van abonnementen en zond het eenige weken aan societeiten, koffijhuizen en particulieren ter lezing. Zoo het nu, onbekend alles, nog onbekend gebleven is, moet zekerlijk noch aan zijne jeugd noch aan zijne onbekendheid toegeschreven worden, maar daaraan, dat het Nieuwsblad te zijn dacht voor de grove redenering of maatspreuken van het arme, ongelukkige en onbekende bladzijde.

Dezer opzigt echter is het dienstig, dewijl het Nieuwsblad, in voorraad, aanduidt wat wij te verachten hebben en dus medewerkt om ons daartoe te wapenen. Men wij nu de artikelen der laatste veertien dagen, zoo schijnt men daartoe te mogen opmaken, dat bij het ministerie het plan niet besloten, om de huishouding van staat op meer eenvoudigen voet te brengen, dat men, ten einde het evenwicht tusschen uitgaven en inkomsten te bewerkstelligen, op bedacht schijnt om nieuwe belastingen in te voeren, dan om de uitgaven te verminderen met uitzondering misschien van hetgeen, het bestaande oogenblik voor de conversiewet, de oetklaps veranderde toestand van Europa de ministers deed beooven. Men heeft daarom geacht, dat men toch geene te groote veranderingen van den nieuwen minister van financiën moest hebben, want dat die bitter zouden tegenstellen, dat er mogelijk meer bezuinigingen te maken zijn dat men dus nieuwe belastingen noodig zoude

hebben. Daarom heeft men er bij provinciale en vooraleer gemeente-besturen op aangedrongen om hunne uitgaven tot de striktest noodzakelijke te beperken. Men is gul met zijnen goeden raad voor anderen, ten einde de zelf dien niet te behoeven op te volgen. Want zekerlijk een goede raad was het, dat provinciale en gemeente-besturen het oog op het drukkende der belastingen hebben en zich streng tot het noodzakelijke bepalen zouden. Doch hoe durft het algemeen bestuur dien raad aan anderen doen, zonder zelf daarvan het voorbeeld te geven?

Van boven af, bij het algemeen bestuur behoort het begin gemaakt te worden. Bezuiniging moet minder door vermindering der tractementen, dan door inkrimping van het personeel tot het volstrekt onmisbare plaats vinden. Vergeten mag men het niet, dat er zekere grenzen zijn in de heffing der belastingen, welke geen bestuur te buiten mag treden, zonder gevaar te loopen van 's lands welvaart in het hart te tasten en te vernielen. Toezien mag men, of men die grenzen niet reeds overschreden heeft en daardoor de oorzaak geworden is van de door de ministers-zelven erkende *malaise*. Hoe verder men daar buiten gaat, hoe meer men toename van deficiets te wachten heeft, hoe sneller men ondergaat. Niet door het opdrijven der inkomsten van den staat, maar door het verminderen der uitgaven moet het evenwicht hersteld worden.

De vraag, op welke het algemeen bestuur behoort te letten, is vooral, hoeveel kan door de natie worden opgebracht, zonder dat daardoor de bronnen voor het vervolg opgedroogd worden. In onze tegenwoordige omstandigheden behooren wij ons te wachten, het voorbeeld van Frankrijk of anderszins te volgen, wier bloei teeneemt en die zich in dat gevoel uitgaven veroorlooven kunnen, welke wij ons moeten ontzeggen. Niet wat nuttig, maar wat volstrekt noodzakelijk is, moet hier in aanmerking komen. Onze toestand gedooft het niet, om buiten dat streng noodwendige op iets anders onze oogen te vestigen. Wat anderen zich mogen toestaan, moeten wij ons ontzeggen.

Die taak van vereenvoudiging is zekerlijk geene lichte, men loopt gevaar zich daarbij velen tot vijanden te maken, welke die maatregelen treffen moeten, doch vooral behoort er die kracht van geest toe, welke iets nieuws weet te scheppen en tot uitvoering te brengen.

Bij het ministerie schijnt men, wanneer men het Nieuwsblad leest, in die noodzakelijkheid nog niet te zien, of voor de zwaarigheden terug te deinzen. Houdt de Kamer zich echter getrouw aan de leus, vereenvoudiging, en bezuiniging, met welke zij deze zitting begon, zoo behoeven wij niet te vreezen, dat de last, welke op de natie drukt, nog zwaarder en eindelijk niet dragbaar meer worden zal.

Britenlandsche berichten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 5 juli. Uit-Syrië wordt gemeld, dat de nieuwe uit Druten en Maroniten bestaande partij, welke de oude staatsregeling van het Syrische gebergte, en de benoeming van een vorst, af het Janis

van den emir *Beschir*, tot leus heeft, zich meer en meer versterkt en het hoofd begint op te steken. *Murat-bey*, de agent der Maroniten alhier, wilde eene memorie aan de Porte inleveren, waarin hij uit naam zijner kommittenten de benoeming van emir tot enkelen emir van het gebergte verlangt. *Murat-bey* rekent daarbij op de ondersteuning van Rusland en Oostenrijk.

Men schrijft uit Konstantinopel, dat de Grieksche regering de door de Porte bevolene zamentrekkingen van Turksche troepen bij Konstantinopel en Adrianopel, als reden opgeeft, waarom zij vooreerst de vermindering des legers, welke haar door de besluiten der Londonsche conferentie ten pligt is gesteld, nog uitstelt. Overigens is het waar, dat de gevolmagtigden der drie beschermende mogendheden eene officiele verklaring omtrent het doel der troepen-vermindering van het Turksche ministerie hebben gevraagd, en de verklaring werd zonder aarseling gegeven. In deze verklaring hierin, dat de Porte, sedert langeren tijd bezig met hervormingen in het inwendig bestuur des riks, tot nog toe de noodige opmerkzaamheid aan het leger niet hebbende kunnen schenken, nu het vreedzame tijdvak zich ten nutte maakte, om dezen tak zoo veel mogelijk te regelen; dat dit het eenig doel was, waarom de Porte dit jaar het bijeentrekken van een oefeningsleger bevelen had.

ITALIE.

Van de Italiaansche grenzen, 26 juli. Den 1sten is het Braziliaansche eskader met de keizerin aan boord naar Rio Janeiro vertrokken. Eene Napelsche vloot begeleidt de vorstin naar haar nieuwe vaderland.

Men wilde in Turin weten, dat Koning *Lodovico Philips* niet ongenegen was, de huwelijksverhandelingen der koningin van Spanje met eenen Italiaanschen Bourbon toe te laten, en dat derhalve reeds onderhandelingen waren aangeknoopt met het huis van Lucca.

Livorno, 27 juli. Een uit Bona gisteren hier aangekomen koopvaardij-schip heeft de tijding medegebracht, dat de bey van Tunis door zijnen neef vermoord is. De volgende stoomboot uit de Levant zal ons wel nadere inlichtingen brengen.

DUITSCHLAND.

Munchen, 20 juli. In de zitting der Kamer der afgevaardigden van heden heeft de commissie zich vereenigd met het voorstel van den afgevaardigde *Muller*, om in verband met alle Duitse landstaten aan de Duitse landverhuizers het stichten eener kolonie gemakkelijk te maken, waar de Duitse zeden, taal en nationaliteit bewaard, en hierdoor een duurzaam band tot wederkeurig voordeel gelegd kon worden. De vrijheer von *Welden* merkt aan, dat Beieren in 1830, door de landverhuizing 19,000 belastingpligtigen en tien hierdoor een vermogen van 4 miljoen guldens verloren heeft, en men dus, in plaats van de landverhuizing te begunstigen, dezelve moest tegenhouden. Niettemin werd het voorstel van den afgevaardigde *Muller* met 63 tegen 55 stemmen aangenomen.

Uit het Hannoverse wordt, onder dagtekening van 20 juli, het bericht van het *Journal de Francfort*, dat de Hannoverse regering nieuwe stappen gedaan zou hebben, om de onderhandelingen wegens de toetreding tot het tolverbond weder aan te knopen, en dat de heer *Dommes* spoedig met dit doel te Berlijn zou aankomen, even stellig tegengesproken, als dit bericht was medegedeeld. Aan welke zijde de waarheid ligt, moet onbeslist blijven.

Uit Bremen, van den 18den dezer, laat zich de *Mannheimer Abendzeitung* melden: Onze geachte

burgemeester *Smidt* is van hier naar Berlijn, wegens aangelegenheden der stad, afgereisd, en moet, naar men verneemt, volmagt bij zich hebben, om het Bremer gebied bij het tolverbond aan te sluiten. De meerderheid der inwoners is sedert lang voor de aansluiting gewonnen, en alleen de klasse der rijkere kooplieden was er nog tegen, dewijl deze vreemde mededinging en het verlaten van vrijzinniger denkdeelden vreesde. Maar de reederij sedert de laatste jaren echter steeds meer begint te verflaauwen, beginnen ook deze heeren te begrijpen, dat het ligtelijk hoog tijd voor eene aansluiting werden kon.

FRANKRIJK.

Parijs, 26 juli. Télégrafische Depêche:
Madrid, 23 juli. De troepen van *Narvaez* en *Seoane* hebben elkander gisteren bij *Torrejon* ontmoet. Na een kwartiers-nurs te zijn slaags geweest, hebben zij zich verbreederd. *Seoane* en de zoon van *Zurbano* zijn krijgsgevangen genomen. *Zurbano* is ontsnapt, en te *Madrid* verborgen. — Men verzekert, dat de municipaliteit op dit oogenblik zich buiten de stad begeeft, om *Madrid*, zonder voorwaarden, over te geven. — De nationale garde zal naar huis terugkeeren; de troepen van *Enna*, die zich voor den opstand verklaard hebben, bezetten de posten. — Men zegt, dat ten 5 ure *Narvaez*, of *Aspiroz*, met zijne divisie in *Madrid* zal binnentrekken.

Het *Journal des Débats* wil weten, dat *Espartero* den 16den met 1200 man infanterie en 600 ruiters te *Cordova* is aangekomen; men dacht steeds, dat zijn voornemen was, om zich met troepen eenen uitweg naar *Portugal* te banen.

De telegrafische depêche, welke gisteren avond door de ministeriele dagbladen werd bekend gemaakt, bragt in het eerst eenige rijkdom in onze fondsen te weeg, gaande de 3 pCts. tot 80.45 in de hoogte, doch op dezen stand konden zij zich niet souteren, doch blijven 80.25 aangeboden; de 5 pCts. blijven onveranderd. Men houdt *Espartero* voor geheel verloren, maar men vreesd voor de moeilijkheid om Spanje tot rust terug te zien keeren; intusschen zijn de *Ardoins* $\frac{1}{2}$ pCt sedert gisteren gestegen.

BELGIE.

Brussel, 26 juli. Het gerucht wil, dat er eene buitengewone bijeenroeping van de wetgevende vergadering op handen zouden zijn, ten einde te voorzien in het bestaande tekort, en ook maatregelen te beramen, die zouden kunnen gevorderd worden, indien de prijzen der eerste levensbehoefden, bij de voortdurende werkloosheid van een deel der bevolking van de beide Vlaanderen, op de tegenwoordige hoogte mogten blijven. — Sommige beschouwen echter dit gerucht, voor het minst als voorbarig.

Men verbreidt van de zijde der bewindlieden, dat er nieuwe pogingen zullen worden aangewend, om zich met Frankrijk te verstaan, ten einde den uitvoer van Belgische voortbrengselen derwaarts te bevorderen, en dat men zich niet dan in den uitersten nood daartoe tot *Duitschland* zal wenden; dat er wel weinig kans is, om ten aanzien van Frankrijk daarin te slagen, maar dat de staatkunde gebiedend vordert, om al wat mogelijk is aan te wenden; ten einde dit doel te bereiken.

De heer *Bachussen*, minister-plenipotentiaris der Nederlanden bij het Belgische gouvernement, heeft gisteren een groot diner gegeven, waarbij zijn genoodigd geweest de heeren *van Breugel*, buitengewoon gezant van den koning der Nederlanden, *Hoofst*, secretaris van de Nederlandsche legatie, de in *Brussel* residentende agenten van het Nederlandsche gouvernement, en de consuls van *Nederland* en *Belgie*.

De heer *van Breugel* zal heden *Brussel* verlaten om zich naar *'s Gravenhage* te begeven.

De graaf *de Bievy*, Belgisch gezant bij de *Duitsche* bondsvergadering, is heden morgen naar *Frankfort* op reis gegaan.

Binnenlandsche berichten.

's Gravenhage, 26 juli. Bij Zijner Majesteits besluit van den 19den juli 1843, no. 119, zijn benoemd: tot procureur bij het provinciaal gerechtshof in Noord-Holland en bij de arrondissementen-regtbank te *Amsterdam*, *M. W. Lubber, jr.* tot procureur bij de arrondissementen-regtbank te *Amsterdam*, *J. G. Kuhn*.

Bij besluit van den 21sten juli 1843, no. 19, zijn benoemd tot notarissen: in het arrondissement *Amsterdam*, ter residentie *Amsterdam*, *J. G. Pouw*; in het arrondissement *Maastricht*, ter residentie *Eljdsen*, *F. A. H. Brouwers*; in het arrondissement *Roer-*

monde, ter residentie *Horst*, *A. P. A. H. de Lom de Berg*; in hetzelfde arrondissement, ter residentie *Horn*, *L. J. E. Kouller*.

— Bij besluit van den 21sten juli 1843, no. 20, is tot procureur bij het provinciaal gerechtshof in *Zeeland* en bij de arrondissementen-regtbank te *Middelburg* benoemd, *mr. G. A. Fokker*.

— Bij besluit van den 22sten juli 1843, no. 93, zijn benoemd: tot regter plaatsvervanger in de arrondissementen-regtbank te *Zutphen*, *mr. D. Eversink*; tot regter plaatsvervanger in de arrondissementen-regtbank te *Hoorn* *mr. L. G. Vernee*.

— Bij besluit van dezelfde dagteekening, no. 94, zijn benoemd: tot plaatsvervanger van den kantonregter te *Nieuwer-Amstel*, *mr. J. D. Tannay*; tot plaatsvervanger van den kantonregter te *Schagen*, *A. C. de Carpentier*; tot plaatsvervanger van den kantonregter te *Leiden*, *mr. H. C. Huiser*; tot kantonregter te 's *Gravendeel*, *mr. A. N. van Pellekom*; tot kantonregter te *Zierikzee*, *mr. J. Bodeje*; tot plaatsvervanger van den kantonregter te *Almelo*, *mr. A. M. Dijkers*; tot plaatsvervanger van den kantonregter te *Oldenzaal*, *mr. A. A. W. van Wulften Palthe*; tot griffier bij het kantonregter te *Maastricht*, *P. H. Armand*.

— Maandag, den 7den augustus aanstaanden, zal de Tweede Kamer der Staten-Generaal hare werkzaamheden hervatten. Zij zal zich het eerst bezig houden met te beraadslagen over de ontwerpen van wet, betreffende het tarief van salarissen en justitie-kosten in burgerlijke zaken, waaromtrent het algemeen verslag der centrale afdeling reeds moet opgemaakt zijn.

— Naar men verneemt, zou te *Hoorn* in hechtenis genomen zijn de persoon van *C. J. Cloet*, als verdacht van een dergenen te zijn, die zich in de Beemster schuldig gemaakt hebben aan braak en verregaande mishandeling van de weduwe *Kooy* en hare dienstmaagd. De in hechtenis genomen persoon, zou, nog niet lang geleden, uit de gevangenis te *Woerden* ontslagen zijn.

BEDENKINGEN van gedeputeerde staten van Gelderland, op het verslag der commissie tot onderzoek der begroting.

(Vervolg en slot van no. 147.)

EDLE GROOT ACHTBARE HEEREN!

VI. Bij § VI van het rapport wordt voorgesteld, om de som van *f* 23,000, voor de wegen uitgetrokken, tot *f* 22,000 te verminderen, in geval andere aanvragen, waarover de commissie verslag heeft uitgebragt, op den door haar voorgestelden voet ingewilligd worden. Indien de bedoelde aanvraag zou toegestaan worden, zal deze begrotingspost niet met *f* 1000 verminderd, maar met *f* 12,000 verhoogd moeten worden.

Dit wordt alleen opgemerkt, om mogelijke vergissingen voor te komen.

VII. Met bevreemding, zegt de meerderheid der commissie melding te hebben gevonden van eene belangrijke bepaling met den heer *Staring* gesloten, en verklaart van oordeel te zijn, dat aan gedeputeerde staten de bevoegdheid niet kan worden toegekend, om eene zoo belangrijke bepaling, zonder voorafgegane magtiging, en zonder inbeding der latere bekrachtiging van U. E. G. A., te sluiten.

Schoon die meerderheid erkent, zeer bevreemdende inlichtingen te hebben ontvangen ten opzichte van het noodige, zelfs van het voordelige van die voorziening zal het toch wellicht niet overbodig zijn, eenige ophelderingen te geven, en nader met juistheid te vermelden, wat gedeputeerde staten verrigt hebben, om daarnaar de waarde der uitkomsten van dezelve meerderheid ter toets te kunnen brengen.

Sedert jaren, dit is aan U. E. G. A. bekend, zijn menigvuldige, en men mag zeggen, gegrunde klagedieren in en buiten deze vergadering aangeheven over den gebrekkigen afvoer van water in het kwartier van *Zutphen*.

Bewijzen zijn er in menigte geleverd van den onvoldoende staat van de *Berkel*, den ouden *IJssel* en andere min belangrijke waterleidingen in die streek.

U. E. G. A. hebben niet alleen deze klagen aangehoord, maar er ook gehoor aan verleend.

Onderscheidene provinciale begrotingen leveren het bewijs op van U. E. G. A. belangstelling in de welvaart der ingezetenen ook van dat gedeelte van *Gelderland*. Aanzienlijke geldsommen werden toegevoerd van water-afvoer of watervaart toegestaan.

Nadat echter deze uitgaven jaren lang zonder vol-

doende nitkomsten waren besteed, is het nu bekend, dat, zonder het ten uitvoer brengen van een afgepland plan van beteren afvoer, het onraadzaam was, dere buitengewone kosten tot zoodanige waterwerken aan te wenden. U. E. G. A. gedeputeerden hebben vermeend, in den meermalen geniten zin der vergadering een ontwerp te moeten doen verlaten. Op de begroting van 1843 werd een som van *f* 20,000 tot het daarstellen van een plan, waaruit de eventuele kosten ter verbetering van waterleidingen konden gevonden worden; en vergadering, zich vereenigende met het uitgebragt rapport der commissie tot onderzoek van die begroting, besloot aan die gelden geene andere bestemming te geven. (Dit zijn de woorden van het verslag, artikel 4.)

Welke verwachtingen koesterden U. E. G. A. tusschen omtrent deze zaak?

Gerustelijk durven wij het antwoord geven: dat collegie van gedeputeerde staten ter tafel zoude hebben gelegd een goed onderzocht plan van verbetering. Vroeger waren reeds opnemingen gedaan en plannen ontworpen: dan al spoedig bleek bij nader onderzoek dat deze veelal gebrekkig en onvolledig, en ook kostbaar waren.

Reeds vóór den aanvang der vergadering in 1843 hadden gedeputeerde staten bij Z. Exc. den heer *Staring* nuster van binnenlandsche zaken aanzoek gedaan, om ingénieur te erlangen tot onderzoek van den toestand der rivieren en tot opmaking van een algemeen plan van beteren water-afvoer; doch in dit aanzoek werd gedifficulteerd. Daarna vernamen gedeputeerde staten, dat een ingénieur, bekend in het kwartier, destijds gestationeerd in een der noordelijke gewesten, zoude verplaatst worden. Terstond verzochten gedeputeerde staten die verplaatsing naar deze provincie, maar hun verzoek werd weder afgeslagen. Kort daarna op bood zich de gelegenheid aan, om op aannemelijke voorwaarden den heer luitenant der artillerie *Staring* te verkrijgen, om zich met de bedoelde werkzaamheden te belasten. Zeer verheugden zich gedeputeerde staten, een in die streken bekend persoon te vinden, volkomen in staat, om de bedoelde taak te volvoeren, en meenden van de gelegenheid om ze hem te kunnen opdragen, onverwijld te moeten gebruik maken; want die gelegenheid kan voorbijgaan, en dan zou men wellicht nog lang buiten de mogelijkheid zijn geweest, om het zoo noodzakelijke en zeer gewenschte onderzoek te bewerkstelligen.

Intusschen waren de uitgaven voor de bilijk achtte schadeloosstelling, en voor de bezoldiging van hem toe te voegen opzigt, niet voorzien.

Bij de begroting hebben U. E. G. A. een post van onvoorzien uitgaven ter beschikking van gedeputeerde staten gesteld. Van dien post nu hebben zij, na 's konings goedkeuring, gebruik gemaakt, om de onkosten over 1843 te kunnen betalen. Dit zal ten minste wel in de bevoegdheid van gedeputeerde staten liggen.

Zij hebben de schadeloosstelling voor den heer *Staring* ineens af bepaald op *f* 2000 in het jaar; die bepaling is niet langer verbindende dan voor het jaar 1843.

Gedeputeerde staten hadden zich gevleid, dat den heer *Staring* zijne taak in een jaar zoude hebben kunnen volbrengen; maar het bleek weldra, dat zulks niet mogelijk was; en wat hebben gedeputeerde staten nu verder gedaan? Hebben zij besloten, om de onderwerpelijke onkosten in 1844 ook te voorzien onder de onvoorzien uitgaven te brengen? In geen deele.

Vóór deze uwe bijeenkomst, vóór het opmaken der begroting voor 1844, wisten zij, dat ook nog in het jaar betalingen aan den heer *Staring* en zijne opzigt zoudten moeten gedaan worden; — deze kon dus niet onvoorzien genoemd worden, en daarom sloten zij, daarvoor een post op die begroting te dragen.

Bij dezen post staat woordelijk de volgende opmerking:

» De schadeloosstelling voor reis- en verblijfskosten van den heer *Staring* en den aankoop der noodige instrumenten is ineens af op *f* 2000 in het jaar bepaald geworden, en de belooning van den opzigt op *f* 2 daags. Bij schadeloosstelling en belooning kunnen dus over 1844 eene som van *f* 2730 vereischt worden. Geleijk gezegd, dezelve werden over 1843 tot eene som bepaald. Er bestaat volstrekt geene verbindende bepaling voor het jaar 1844. Dezelve zullen niet, maar wel in dat jaar de uitgetrokken som vereischt worden. Wil zeggen: in de eerste plaats, wanneer U. E. G. A.

Ingezonden stukken.

Korte aanmerkingen en losse gedachten, met betrekking tot staatkundig-financiële onderwerpen.

(Vervolg van no. 46.)

Hoogst wenschenswaardig is het, dat, met eene nieuwe belasting van gering belang, niet slechts bezuinigingen in de uitgaven van den staat, maar ook zekere verlichtingen gepaard gaan, welke eenigzins voor den nieuw opgelegden last kunnen schadeloosstellen. Nergens is daartoe beter gelegenheid dan in Nederland, waar velerlei belastingen geheven worden, welke zeer drukkend zijn, zonder den algemeenen lande geëvenredigde voordeelen aan te brengen. In de eerste plaats komen hier de provinciale en plaatselijke belastingen in aanmerking, waarvan eene aanzienlijke vermindering het best zoude kunnen bereikt worden, door meerdere openbaarheid in het beheer der geldmiddelen van de gemeenten, enz. Het is waar, de staten, wier financiën onder de controle van volksvertegenwoordigers staan; derhalve in het openbaar behandeld worden, hebben juist de grootste uitgaven, en derzelver ingezetenen zijn doorgaans zwaarder door belastingen gedrukt, dan die der absolut-monarchale staten, waar de bepaling der bijdragen tot de staats-uitgaven grootendeels of uitsluitend van den wil des vorsten of de inzichten van deszelfs ministers afhangt. Doch dit inderdaad opmerkenswaardig verschijnsel spruit uit omstandigheden, welke op provinciale en plaatselijke administratiën minder invloed hebben. Er zij hier slechts aan de groote uitgaven herinnerd, welke het, bijzonder in representatieve staten al meer en meer ontwikkelde stelsel van centralisatie ten gevolge heeft, alsmede aan de bemoeijing van het centrale bestuur met zoo vele aangelegenheden, die zeer wel buiten alle inneming der regering zouden kunnen blijven. Indien alle gemeente-besturen wettiglijk verplicht werden, om hunne financiële zaken nimmer anders dan bij opene deuren te verhandelen, zoo zouden menige sinecuren en velerlei overbodige uitgaven moeten vervallen, en de meeste voorwerpen van eerste levensbehoefte op vele plaatsen vrij wat goedkooper werden. Er zoude misschien op de bijdragen der ingezetenen tot de gemeente-uitgaven, tot polder- en dijkbesturen, enz. ruim zoo veel kunnen bespaard worden, als door eenigen afdoenden maatregel tot aanvulling van het tekort in 's rijks geldmiddelen van hen gevorderd wordt.

In den laatsten tijd zijn de, buiten de rijksbelastingen op de ingezetenen van den staat drukkende, bezwaren, veel meer dan vroeger het onderwerp van discussie in periodieke geschriften geworden, wanneer men aanval van de eene en hardnekkig zwijgen van de andere zijde discussie noemen kan. Gelukkig heeft onze tijd dit vooruit, dat, wanneer enig bezwaar algemeen levendig gevoeld en de noodzakelijkheid van deszelfs voortdurend niet op den geldmiddelen bewezen wordt, hetzelfde door de kracht der publieke opinie niet zwicht.

Onder de minst doelmatige belastingen moet het porto gerangschikt worden, voor zover hetzelve niet tot dekking der uitgaven van de post-administratie strekt, maar als middel tot stijving van 's lands schatkist gebedigd wordt. Het is eene zage der meer heldere begrippen omtrent het ware staats-huishoudelijke belang, dat de voortnaamste staten allenge van die bron van ontvangsten afstand doen. Engeland en Oostenrijk hebben reeds den goeden weg ingelagen. Frankrijk en Pruisen staan op het punt, dien te volgen. In Nederland zou de heffing van een gelijkmatig en geringe porto van alle brieven waarschijnlijk weinig of geen tabreuk maken op 's rijks baten, vermits de afstanden niet groot zijn, het aantal der onder de thans heerschende bepalingen buiten den post verzonden brieven en pakketten echter, hogst aanzienlijk is. Misschien zoude men wel doen, het verminderd tarief, voor zover veel de expedite tot aan de grenzen betreft, ook op brieven naar buitenland toe te passen, deze daarentegen tot de (gedwongen) frankering, of veeleer tot dadelijke betaling van het, ook voor het binnenland vastgestelde tarief (bij voorbeeld 10 cents) te verplichten. In de meeste staten van Duitschland moet elk door den adressant geweigerde of uit anderen hoofde terugkomende brief tegen restitutie van het porto (in eenige staten anderhalf of zelfs typemaal het gewone port)

teruggenomen worden. In Nederland rust geene verplichting hoegenaamd op den afzender. Dit is trouwens eene groote gemakkelijheid voor den handel; doch er wordt daardoor aanleiding tot misbruik gegeven. Er worden thans massa's brieven in de wereld gezonden, van welke bijkans met zekerheid is te onderstellen, dat een zeer groot gedeelte door de adressanten niet zal worden aangenomen. Werden de aan de algemeene rekenkamer of de Staten-Generaal medegedeelde staten ter publiciteit gebracht, zoo zoude men kunnen nagaan, welke verliezen daartuit voor de post-administratie, dat is, voor het rijk ontstaan. Geheel onbeduidend kunnen deze verliezen niet zijn. Door van elken, zeker gewigt niet te boven gaanden, brief bij de opgaf tien cents te vragen, zou de handel naar buiten 's lands niet belemmerd, het misbruik gewerd worden. En de buitenlandse handelaar zoude misschien eerder geneigd zijn tot het ontvangen van een beursberigt of soortgelijke mededeeling uit eene van onze groote koopsteden, wanteer deze zoo veel minder kost, als thans het porto van de koopstad tot aan de grens bedraagt, en uit de frankering tot aan de grens blijkt, dat de schrijver iets meer daaraan waagt, dan alleen het papier en de inkt.

In geen land van Europa werd vroeger, meer aan de behartiging der algemeene belangen gedacht dan in de Nederlandsche gewesten. Voor twee duizend jaren vergaderden de Bataven in hunne bosschen om over deze belangen te beraadslagen, en des noods met standvastigheid tegen de beheerschers der toen bekende wereld te verdedigen. Welk Nederlandsch hart verheft zich niet met fierheid, bij de herinnering aan den tachtig-jarigen strijd voor 's lands aloude onafhankelijkheid? Hoe ook andere natien op hunne verzoeken voor de zaak der vrijheid bogen, moegen zij, door de reuzenmagt van eenen prins II te trotseeren, heeft hun tot luisterrijk tooneel getrekt, dat een edel en hoophartig volk zich niet in de boeien van politieke- of geloofsdwang laat slaan. Doch in lateren tijd schijnt de hooge belangstelling in de zaken van het algemeen eenigzins verflaauwd te zijn, zoo zelfs, dat de anders zoo rijke nieuwere Nederduitse taal geene volkomen juiste uitdrukking heeft voor het *opinion publique*.

Aan dit gebrek aan belangstelling in de algemeene aangelegenheden is het misschien toe te schrijven, dat ook in eenen tijd, waarin men den lande veel meer diensten kan bewijzen met cijfers, dan met het zwaard, de studie der financiën nogtans door velen niet anders dan als een middel beschouwd wordt, om zich rijkdommen te verwerven. Men heeft algemeen, dat iemand, zonder geldelijk bij-oogmerk, een muziekstuk, eene schilderij, een gedicht verjaardigt, waardoor den hoorder, den beschouwer, den lezer een hoog kunstgenot bereid wordt, doch waarvan — behoudens enkele klassieke werken — het algemeen weinig voordeel trekt. Dat echten iemand, uit liefde voor de zaak, met belangstelling in het land, zich met financiële ontwerpen bezig hende, welke van den land bedreigenden afgrond kunnen reddes, wordt nimmer ondersteld. Daar moeten heftige behoeftigheden achter schuilen, dit is eenmaal zoo vast aangenomen, dat geen financieel plan aan de regering aangeboden, of aan het publiek bekend gemaakt wordt, of men tracht allereerst op te sporen, welk geldelijk belang de bewerker, (enige planmaker) daarbij kan hebben. Het is waar, veelal leiden deze nasporingen tot gansch andere uitkomsten, dan men waande te vinden. Zoo dachten, zelden toen, eenige jaren geleden, in eenen reeks van financiële vertoogen in de *Amsterdamsche Courant* de door het bestuur gekozen maatregelen scherp ge-laakt en het bankroet en 's lands ondergang als onvermijdelijk gevolg van den sinds lang gevolgden verderfelijken weg voorspeld werden, de schrijver dier vertoogen, die eenen zoo onaanneemmen indruk ter effecten-beurse maakten, moest tot de zogenaamde *contaminateurs* behooren, totdat men ontdekte, dat er weinigen meer dan juist hij in zijne betrekkingen belang hadden bij de instandhouding der waarde van 's rijks publieke effecten. Zoo ook kon men niet onderstellen, dat een aanzienlijk honder van uitgegeven kans-biljetten der nationale uitgestelde schuld, — een effect, dat, zoo men weet, bij de gedwongene conversie bijzonder gunstig behandeld is geworden, — tegen dezen maatregel zoude kunnen ijveren, totdat men gelegenheid had, zich op de ondubbelsinnigste wijze te overtuigen, dat het evenwel was geschied

post toestaan, en in de tweede plaats, wanneer de *Staring*, en zijn onderhoorige opzichter gedurende het gansche jaar 1844 nog werkzaam moeten zijn. De U. E. G. A. die uitgaaf voor 1844 niet goedkeuren, welnu! dan staakt de heer *Staring* zijn arbeid met ulto. december 1843. Gedeputeerde staten laten het door hem afgewerkte, en laten het verzoeken rusten, totdat zij in staat gesteld worden, het verder te doen voortzetten. De U. E. G. A. zullen, met het oog op het nut en noodzakelijke des onderzoeks, dit mag men vertrouwen, geen besluit tot verwerping van het post der begrooting nemen. De U. E. G. A. zullen aan het XI. Gedeputeerde staten zullen aan het XII. Gedeputeerde staten, omtrent de 8ste afdeling van het verslag, omtrent de 9de, omtrent de gratificatie aan schoolonderwijzers, wordt gaarne voldoen, zoodra U. E. G. A. dien gunstig besluiten. Het voorstel in de 10de afdeling van het verslag, kunnen zij zich, mede zeer goed vereenigen. Als al de voorstellen in de onderscheidene afdelingen van het verslag tot en met de 11e vierden komen, zou door de vergadering eene omwerking der geheele begrooting gelast worden, terwijl het voorgedragen ontwerp voor het overige niet goed, noch afgekeurd zoude zijn, en bijaldien U. E. G. A. daarna mogten scheiden, zou er geen van begrooting over 1844 aan den koning kunnen aangeboden worden. Het stotsom van hetgeen hiervoren omtrent het verslag der commissie werd ingebracht, is de volgende: Tot het voorgestelde adres aan den koning kan worden besloten, omdat er iets zoude worden gebedigd, hetgeen men reeds werkelijk bezit. Indien de voorstellen der commissie omtrent de begrooting voor de wegen aangenomen worden, zal de U. E. G. A. de voorgestelde geldbelegging, de commissie anders zoo zeer schijnt te wenschen niet plaats hebben. Het bij het verslag voorgestelde vermindering van het post voor voetboden behoort niet besloten te worden, indien men aan gedeputeerde staten de geleidelijk vrij laten, om aan billijke aanvragen tot het verzoeken van nieuwe bedieningen te voldoen. Het van de leden der staats-commissiën tot herziening van het polder-reglement en van het stem- en verzoeken behoort, billijkerwijs vergoeding voor reis- en verzoeken naar het bestaand tarief verzoend te worden. Er zijn geene voldoende redenen bekend, om de voorgestelde subsidie van f 10,000, voor de weg van Utrecht naar 's Hertogenbosch, gedeeltelijk vroeger den 1845 beschikbaar te stellen. De post van subsidie voor wegen behoort, met de voorstellen der commissie aangenomen worden, met f 13,000 te worden verhoogd. Er wordt geene goedkeuring dezer vergadering van gedeputeerde staten omtrent de schadeloosstelling van den heer *Staring* en zijnen opzichter bepaald vereischt, vermits gedeputeerde staten hunne goedkeuring niet zijn te buiten gegaan; maar er behoort alle redenen, om de daarvoor op het ontwerp der begrooting van 1844 uitgetrokken som gaaf toe te staan. De voorstellen, in de 8e, 9e en 10e afdeling van het verslag verzoeld, zijn volkomen aanhemelijk. Maar het eindelijk voorstel, hetwelk alle andere omvat, is onvolledig, en als de vergadering zich niet onderwerptelijk verslag vereenigde, zou het ontwerp der begrooting voor de niet bestredene deelen niet goed, noch afgekeurd zijn, en enkel te zamen met de andere van dit ontwerp kunnen overgegaan worden. Hiermede, U. E. G. A. heeren! gelooven wij onze taak volbragt te hebben, en streelen ons met de hoop, dat het bijgebrachte zal dienen, om de overtuiging in de vergadering te vestigen, dat zij zwaarheid moet hebben, om zich met de voordragt der commissie te vereenigen, en zij, des noods, na een nader onderzoek, het voorgedragen ontwerp der begrooting kan goedkeuren, behoudens de wijzigingen, die zoo even vermeld, of uit de aanneming der voorstellen voortvloeiende de aangevraagde subsidie voor wegen aangenomen voortloeiën. De gedeputeerde staten der provincie Gelderland, van Heeckeren van Heeckeren, Ter ordonnantie, De griffier der staten, BRANTER VAN DE ZIEP, 1e Gr.

Hoe het vooroordeel is, doordien men zich vaak in de gewone onderstelling bedrogen heeft, niet vermindert. Een gastadig voedsel vindt hetzelfde in de omstandigheid, dat het publiek componisten, musici, schilders, roman-schrijvers, dichters, enz., evenals advokaten, geneesheeren en geestelijken met medailles en allerlei andere eerbewijzen beloond, met ridderorders versierd en zelfs bij vorsten allervriendelijkst onthaald ziet, terwijl hem, die op den doornigen weg der financiën, den staat nuttig tracht te zijn, zelden of nimmer zoodanige onderscheiding te beurt valt. Dit moge zeer te betrouwen zijn; doch heeft niemand het recht, zich daarover te bezwaren. Want wie eene zekere loopbaan in het leven betrekt, moet zich op de daarmede verbondene onangenaamheden en miskeningen voorbereid houden.

De militaire akademie.

Dit jaar worden dan een dertigtal officieren aangeleid bij de verschillende wapenen van de militaire akademie, terwijl er honderde officieren overkompleet (1) zijn. Jaren zullen moeten verlopen, eer deze kunnen in vallen. De aanstelling is dus alleen ter bezwaring der schalkist, zonder nut.

Ten einde dit weder in evenwigt te brengen, zullen er eenige officieren van middelbare jaren moeten gepensioneerd worden. Gewoonlijk zijn deze officieren menschen, die reeds wezenlijke diensten aan het vaderland hebben bevestigd, waarvan men zeker is, dat zij geschikt voor hunne betrekking zijn, deze niet vere waarnemen, en waaraan het vaderland eenige verplichting heeft; veelal zijn zij gehuwd en hebben vrouw en kinderen te zorgen.

Door deze aanstellingen der akademie wordt verder het vooruitzicht geheel en al benomen van zoo vele jongelieden, die thans als volontaire onder-officieren bekend zijn, van ooit den rang van officier te zullen verkrijgen; vele dier jongelieden zijn even goed geschikt het examen (2), bij de verschillende wapenen af te leggen, als de kadets der akademie, en dan bovendien niet wat meer *savoir vivre* ten opzichte van den soldaat bedeeld.

Het is onbegrijpelijk, hoe een gouvernement, dat spreekt van beëindigingen te willen, zoo iets laat voortduren, en alsoo de zaak van kwaad tot erger stuurt. Hoe is het mogelijk niet eene inrigting op te heffen, die eenige duizenden schats kost (ƒ 121,000 ruim) door onze goede burgers opgebracht; en die tot niets dient, dan om eenige officieren aan den staat te geven, die dezelve niet nodig hebben zal.

Hijde de oude sleiter; wij hebben eene militaire akademie; dit ligchaam is thans aan het baren van officieren en dit moet zoo blijven voortgaan, zonder te letten op de weinige behoefte, zonder te letten op onze benaarden toestand. Ook dit jaar worden er weder jongelieden op de militaire akademie aangeleid.

Hoe gemakkelijk toch zoude men, bij opheffing der akademie, wanneer na eenigen tijd in het wapen der genie plaatsing mogelijk zoude zijn, dezelve niet aan het leger kunnen verschaffen, door eene kleine wijziging te geven aan het thans onnoodige en echter in onze treurige omstandigheden op nieuw opgerigte instituut in Delft, terwijl in de behoefte der overige korpsen uit de armee zelve kon voorzien worden. Doch, helaas! wat nuttigheid en spaarzaamheid kon voortbrengen, komt niet in aanmerking. Ieder moet zijn poppetje, en zou men ons vaderland ook niet academiën en instituten openstellen, al moest de staat ook onder zijne lasten bezwijken.

Liever maan, wanneer er eenige vermindering in het budget van oorlog moet plaats hebben, eenige brave dienaren van den staat in de kracht hunner jaren op zijde gezet, hen niet half of twee derde pensioen weggezonden.

Menschen alsoo, die zich van hunne jeugd af aan het vaderland hebben gewijd, en thans op jaren zijn van geene andere betrekking meer te kunnen beghinnen.

(1) Het getal overkomplete luitenants bedraagt ongeveer derde-half honderd. Alleen de kavalerie heeft ongeveer evenveel 2de luitenants te veel als dezelve bij de zes in onze dienst zijnde regementen officieren van dezen rang tellt.

(2) Vele onder officieren hebben reeds voor drie jaar met glans hun officiers-examen afgelegd, kunnen echter niet geplaatst worden. Eenige van deze zijn naderhand naar de Oostindien gegaan, anderen hebben de dienst verlaten, nog anderen vindt men bij het leger. Er worden geene examina meer afgenomen en ontbreekt alzoo voor anderen de gelegenheid om hunne kundigheid aan den dag te leggen.

nen, worden voor hunne diensten, aan den lande bevesten, in armoede gedompeld, terwijl een aantal jonge onervarene officieren in hunne plaats worden gesteld en de onder zijne lasten zwoegende burger niet wordt verligt.

Advertentiën.

Verpachtung von Wardgrundstücken.

A. Am Dienstag den 29ten August 1843, Vormittags 10 Uhr, sollen in der Behausung des Gastwirts des Herrn Wolters am Debelthor zu Emmerich:

1°. Die Königl. Domker Ward, groß 106 Morgen, 105,80 Ruthen, exclusive,

3 " 155 " welche verpachtet sind. B. Am darauf folgenden nächsten Donnerstag, dem letzten August, zur selbigen Stunde, in der Behausung des Gastwirts des Herrn Gebauer zum Baterschen Hofe in Wesel:

2°. Die Königl. Wälder Ward, groß 281 Morgen, 100,50 Ruthen, exclusive,

99 " 62,45 " welche verpachtet sind, öffentlich und zwar in der durch die Königl. Wälderverwaltung eingeführten bisheriger Betriebsweise, alternatim auf sechs und auf zwölf Jahre an den meistbietenden zur Verpachtung ausgesetzt werden.

Die Bedingungen können bei dem Unterzeichneten noch vor den Verpachtungs-Terminen erfragt und eingesehen werden.

Emmerich den 3. Juli 1843.

Der Oberförster
Weth.

De Notaris Mr. W. H. TAAIJ is van meening, aan het Veer, te Westervoort, in twee veilingen, op den 8ten en 15den Augustus 1843, telkens des middags ten 12 ure, in het openbaar te verkoopen:

Eene HOFSTEDEN, waarvan het HUIS omlangt nieuw gebouwd, in het Dorp Westervoort, groot 53 Roeden; in gebruik bij den Timmerman KNAKEN; te aanvaarden 10. Mei 1844.

De Notaris KOLFSCHOTEN, te Arnhem, zal, op Maandag den 31sten Julij 1843, des voormiddags om 10 uur, in het Heis Wijk G, No. 32, aan de Nieuwe Kraan aldaar, publiek verkoopen:

Allerhande HUISRAAD, als: STOELN, TAFELS, BANKEN, KISTEN, KASTEN, KOPER-, TIN-, BLIK-, GLAS- en AARDEWERK, vier BEDDEN met TOEBEHOREN, eenig KARN en MELKGEREEDSCHAP en al wat tot een TAPPERIJ behoort.

De Gbederen zijn twee uren voor den verkop te zien.

Al wie iets verschuldigd is aan Doctor MARTZBLLER, gelieve te voldoen aan Mevrouwens. Geusters HARTVELD, te Arnhem.

Bij den Ondergeteekende is wederom te bekomen:

ECHTE PLEIN JAPANSCH SOLJA,

Winkeliers, die bij het Vat of met 10 à 20 flesschen nemen, genieten een aanzienlijk rabat.

Koningstraat hoek, van de Mentingsteeg, te Arnhem.

NEDERLANDSCH BEGRIJPENIS-FONDS

Tot Nut van 't Algemeen.

ROTERDAM, den 29sten Augustus 1840.

Directeuren van bovengenoemd Fonds hebben de eer te berichten, dat zij bij uwe van hetzelfde hebben aangeleid, voor de in Arnhem, om omstreken den Heer J. WOLTERS, in de Wevorstraat aldaar.

Lij Fonds, op goede gronden berekend, hetgeen door voornaam rekenkundigen is onderzocht en goedgekeurd, waarvan de bewijzen, voorhanden zijn, heeft door dezelve bekende soldaten stand, sedert de oprigting, eenen algemeen bijval mogen verwerven, zoodat er reeds meer dan 9000 leden zijn ingeschreven, en voor honderden overledenen de Begravenis-gelden zijn uitgekeerd, hezittende hetzelfde een aanzienlijk kapitaal, hetgeen ten waarborg verstrekt, dat er van de leden, nimmer (zelfs niet bij buitengewone sterfte) eenige verhooging zal gevorderd worden, en althans de wekelijksche Fournisementen welke slechts weinige centen bedragen, zijn vastgesteld, zonder na de deelneming eenige buitengewone kosten te betalen, wordende zelfs de Rekening-Couranten gratis aan de leden uitgedeeld.

Directeuren nemen dus de vrijheid, om ook Arnhem's ingezetenen deze nuttige inrigting aan te beve-

len, zich vleijende, ook bij hunne Geldersche genooten met dezelfde ruime deelneming te worden, die zij elders ondervinden, zijnde verlangd wordende informatie bij bovengenoemd Agent te kekomen.

Rotterdam, Julij 1843.

J. T. MOORMANS, } Directeuren
H. W. LAURENTIUS, }



Dienst voor de maanden Juli Augustus en September 1843.

Van Amsterdam naar Kampen: behalve Woensdag, dagelijks, des morgens ten 6 ure.

Van Kampen naar Amsterdam: behalve Dinsdag, dagelijks, des middags ten 3 ure.

Van Amsterdam naar Deventer, Zutphen, Borgh, Arnhem en Keulen: Maandag, Dinsdag en Zaterdag, des morgens ten 6 ure.

Van Kampen naar Arnhem en Keulen: Maandag, Dinsdag en Zaterdag, des middags circa 12 ure.

Van Arnhem naar Dusseldorp en Keulen: Dinsdag en Vrijdag, des morgens ten 7 ure.

Van Keulen naar Arnhem, Kampen en Amsterdam: Dinsdag, Donnedag en Zaterdag, des morgens ten 10 ure.

Van Arnhem naar Kampen en Amsterdam: Dinsdag, Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 6 ure.

Van Zutphen naar Kampen en Amsterdam: Zondag, Woensdag en Vrijdag, des morgens circa 8½ ure.



Dienst voor de Maand Julij 1843.

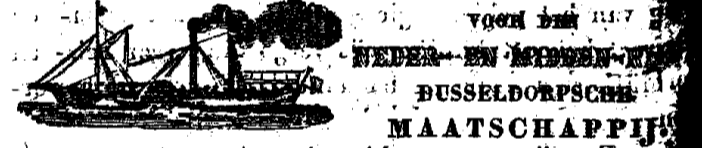
Van Rotterdam naar Arnhem: dagelijks des morgens ten 7 ure.

Van Arnhem naar Rotterdam: dagelijks des morgens ten 9½ ure.

Van Arnhem naar Keulen, Mentz en Mannheim: dagelijks des namiddags circa 4 ure.

Nadere informatie, bij den Agent te Arnhem, B. BLECKMANN.

VERANDERING DER UREN VAN VERKEER STOOMVAART



Van Arnhem naar Rotterdam: elken Zondag, Dinsdag en Vrijdag, des morgens ten 9 ure, elken Dingsdag, des voormiddags ten 10½ ure.

Van Rotterdam naar Arnhem: elken Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des morgens ten 6½ ure.

Van Arnhem naar Mainz en Mannheim: elken Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des middags omstreeks 4 ure.

Nadere informatie bij de Agenten, Arnhem, 12 Julij 1843.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 28 Julij 1843 El 4 Palm 2 duim; gev. 7 Duim; gev. 9 Duim.

Prijs-Courant der Effecten.

	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 1/2
DONDERDAG 27 JULIJ			
NEDERL. VVerk. Schuld 2 1/2 pCt.	53 1/2	53 1/2	53 1/2
Dito " " " 5 " "	100 1/2	100 1/2	100 1/2
Amortisatie-Syndicaat " " "	94 1/2	94 1/2	94 1/2
Dito " " " 3 1/2 " "	78 1/2	78 1/2	78 1/2
Handelmaatschappij " " "	135 1/2	135 1/2	135 1/2
Nieuwe " " " " " "	103 1/2	103 1/2	103 1/2
Dito " " " " " "	94 1/2	94 1/2	94 1/2
Oostindische Leening " " "	99 1/2	99 1/2	99 1/2
Spoorweg Haarlem " " "	56	56	56
Aand. Rijn-Spoorweg " " "	90	90	90
FRANKR. Inschrijf. G. B. " " "	18 1/2	18 1/2	18 1/2
SPANJE. Leening Ardoins " " "	16 1/2	16 1/2	16 1/2
Dito onbep. stuk " " "	40 1/2	40 1/2	40 1/2
PORTUGAL. Oblig. tel. Lond. " " "	107 1/2	107 1/2	107 1/2
RUSL. H. C. 1798; 1816 " " "	106 1/2	106 1/2	106 1/2
Dito 1829; 1829 " " "	98 1/2	98 1/2	98 1/2
Dito 1831; 1833 " " "	89 1/2	89 1/2	89 1/2
Oostenr. Aand. af 100 " " "	109 1/2	109 1/2	109 1/2
Dito " " " " " "	109 1/2	109 1/2	109 1/2
BRAZILIE. Dito " " "	78	78 1/2	78 1/2

Te Arnhem, bij G. A. FHEME, Boekdruker.